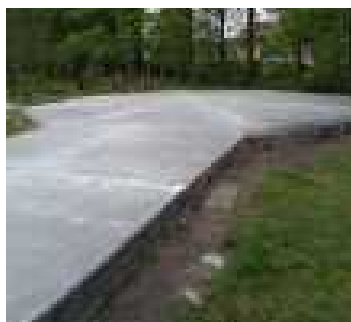

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

je konec léta, děti nastoupily do školy, máme po dovolené. Také většina projektů a plánů, které byly schválené na rok 2019, je ukončených. Výčet můžeme začít zakoupením nového traktoru s příslušenstvím, instalací garáže. Dále byla dokončena kompletní revitalizace veřejného osvětlení, vyspravena plocha před Kuželnou, instalovány cvičební fitness prvky a lanová pyramida pro děti, proběhlo vyasfaltování místní komunikace na Přerovské a Na Výsluní. Do místnosti, kde jsou kuželkářské dráhy, se doplnil jeden radiátor a zářivky, v kulturním domě se pořídily nové dveře. Také je dořešen bezúplatný převod pozemku MS kraje do vlastnictví obce pod novým chodníkem na ulici Slezská. Dále se zrealizoval bezúplatný převod dvou aut Policie ČR. První auto Lada Niva bude sloužit pro obecní účely (převoz materiálů, jízda do terénu s náradím, atd.) a druhé auto Volkswagen Transporter bude zařazeno do integrovaného záchranného systému pro naši JSDH. Nyní jsou obě auta připravována na technickou prohlídku. JSDH významnou měrou pomáhá s přeměnou Volkswagenu na auto pro dobrovolné hasiče. Touto cestou bych chtěla celému týmu podílejícímu se na opravě auta poděkovat za precizní práci, za dobrovolnictví a také za finanční spoluúčast na opravách.

Byla dokončena projektová dokumentace (dále jen PD) na výstavbu víceúčelové hřiště v areálu základní školy, PD pro revitalizaci zámeckého parku. Co se týče dotací, tak byl naší obci zaslán akceptační dopis, který zaručuje od Státního fondu životního prostředí prostředky na bezúročné půjčky pro žadatele kotlíkových dotací. Z dotace Sdružení obcí Hlučínska byly pořízeny dva posedy s cyklomapou, které budou instalovány u cyklostezek v blízkosti vysílače

směrem na Plesnou a před šatnou na fotbalovém hřišti. Na cyklomapách jsou uvedeny i nové cyklostezky na Hlučínsku. Dokončuje se PD na opravu hasičské zbrojnice. Budou se podávat žádosti o dotaci na rekonstrukci hasičské zbrojnice, na výstavbu víceúčelového hřiště a na revitalizaci parku. Výsledky bychom se měli dozvědět koncem roku 2019. Dále se připravuje výběrové řízení na zateplení Kuželny a na výběr projektanta, který zpracuje PD pro zhotovení lávky pod zámeckým mostem.

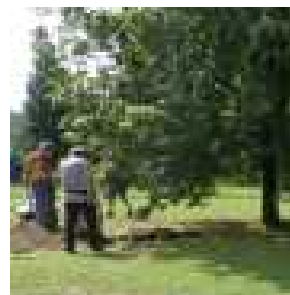
Na třech obecních cestách směrem k Chatovišti, nad vlekem a k Bučí byly geodetem vyměřeny obecní pozemky. Díky aktivitě zastupitelky Mgr. Ireny Šťastné budou v těchto lokalitách vysázeny zdarma stromy prostřednictvím nadace Sázíme stromy. Nadace zajišťuje stromy a dobrovolníky, kteří stromy zasadí. Tímto počínem se vytvoří nové krajinné prvky s protierozním účinkem na našem katastru.

V parku skupina dobrovolníků částečně odhalila pozůstatky zámku (viz text dále). S touto lokalitou se počítá v PD revitalizace parku, kde bude po půdorysu zámku osázen živý plot z tisíců. Tím se vytvoří nádvoří, kde budou instalovány lavičky, které nám umožní užít si památkáři velmi ceněných průhledů do parku.

Od roku 2020 bude firma OZO občanům, kteří budou mít zájem, zajišťovat celoroční odvoz bioodpadu a také likvidaci potravinářských olejů. Kontejner na oleje bude umístěn v blízkosti hasičské zbrojnice a jednou týdně bude realizován sběr olejů v libovolně uzavřené umělohmotné nádobě.

Na závěr bych chtěla poděkovat paní Zuzaně Blažkové, která získala od Červeného kříže Zlatý kříž III. třídy pro dárce krve za 80 bezpříspěvkových odběrů. Tímto bych chtěla vyjádřit, že si hluboce vážím tohoto lidského postoje naší občanky paní Blažkové, která tak pomohla zachránit životy či navrátit zdraví a je příkladem a vzorem pro nezištnou pomoc prostřednictvím bezpříspěvkového dárcovství krve.

Starostka PhDr. Hana Bližňáková

Hledání zámecké studny a zámku.

Příběh začal před rokem. Zašli jsme si s manželkou do Kuželny na pivo, kde jsme si přisedli k panu Svačinovi. Samozřejmě se v krátké době stočil náš rozhovor na sucho, které nás všechny tehdy trápilo. A tady padla poprvé zmínka o „Zámecké studni“, která se nacházela v parku v prostorách bývalého zámku, ve které prý bylo vody vždycky dost. Dověděl jsem se, že pan Svačina už po ní delší dobu pátrá, a když jsem byl krátce nato svědkem diskuze před fotografií Dobroslavického zámku na vernisáži výstavy fotografií pana Jaroslava Ožany pořádané v prostorách obecního úřadu, bylo rozhodnuto.

Začalo hledání informací spojené s vyptáváním u místních starousedlíků a jejich potomků a k mé velké radosti jsem zjistil, že tato část historie naší obce zajímá i další obyvatele. A tak se v krátké době dala dohromady skupinka ve složení Michal Jenčo, Václav Klapetek, Jaroslav Ožana, Josef Svačina a Karel Struhala rozhodnutá studnu a také pozůstatky zámecké budovy nalézt.

Ukázalo se totiž, že obojí spolu úzce souvisí.

O záměru jsme informovali nejprve paní starostku Hanu Bližňákovou a následně obecní zastupitelstvo, které náš záměr podpořilo a schválilo.

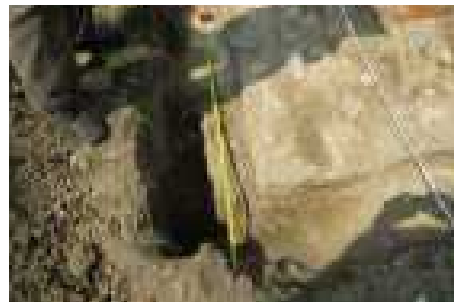
Vše se z počátku zdálo jednoduché a snadné. Avšak opak je pravdou.

Bylo třeba vyřešit dvě otázky: a sice určení místa, kde se přesně nacházela studna (vně nebo uvnitř prostoru zámecké budovy a v které její části), ale k tomu bylo třeba také zjistit, kde se přesně nacházela samotná zámecká budova.

Začalo sbírání informací spojené se studiem fotografií a starých plánů a map v archivech, v čemž hodně pomohl Michal Jenčo. Toto vše doplňoval drobný „vyhledávací průzkum“ prováděný panem Svačinou přímo v terénu. Bohužel se situace s přibývajícimi informacemi jen komplikovala. Prakticky každý, s kým jsme hovořili, o studni něco věděl, mnozí si vzpomínali, jak k ní chodili po válce pro vodu, a vzpomínky doplnili řadou historek. Jakmile však došlo na otázku, kde přesně máme studnu hledat, nenašli se snad ani dva pamětníci, kteří by ji

umístili do stejného místa.

Podobně tomu bylo i s pozicí zámku. Zejména mapová dokumentace z různých období vnášela chaos do přesné lokalizace

budovy, jejího tvaru a velikosti (rozměry se rozcházely až o 6 m). Podobně velká disproporce byla v pozici budovy zejména v „S-J“ směru a v jejím natočení vůči „S“ směru. I opatrně prováděný průzkum panem Svačinou (s ohledem na minimalizaci narušení travnaté plochy parku) v mnoha místech sice předpoklady potvrdil, avšak na nejdůležitější otázky odpověď nepodal, ba některé ještě více zamlžil - zejména upřesnění pozice severní spojovací části obou křídel budovy (přitom právě do ní nebo kolem ní je nejčastěji uváděné umístění studny).

K vyhledávání byli proto přizváni i proutkaři a senzibil. Jan Sýkora zajistil i průzkum georadarem z VŠB-TU, Karel Struhala pak také snímkování dronem. Ani jedna z uvedených metod však nepodal jednoznačné výsledky a tak jsme se rozhodli uspořádat rozsáhlejší průzkumnou akci in situ, ověřující dosavadní poznatky a informace. Akce proběhla v úterý 13. srpna a k dílu přiložili ruce Václav a Jiří Klapetkovi, Josef Svačina, Jaroslav Ožana, Michal Jenčo, Martin Třečák, Jan Berger, a Karel Struhala. Výsledky práce si k večeru přišla prohlédnout i paní starostka.

Pokračování na další straně...

Na několika místech, kam pamětníci určili umístění studny, byly provedeny výkopové sondy do hloubky předpokládaného uzavření jejího ústí kamennými deskami, ovšem s nulovým výsledkem.

Naopak pozitivní informace přineslo plošné odkrytí pozůstatků zdiva západního křídla zámecké budovy, jehož rozměry a pozice byla jednoznačně určena. Na několika místech bylo odkryto kamenné zdivo vnějších zdí tohoto křídla a vnitřní průběžná zeď oddělující místnosti od

průběžné chodby. Všichni byli překvapeni, v jak dobrém stavu se tyto zbytky zdiva, které bylo svého času tak nešetřně likvidováno, nacházejí prakticky jen několik centimetrů pod zatravněným povrchem.

Práce se pak přesunuly do prostoru severního propojovacího křídla, kde byla

odkryta pravděpodobně střední zeď oddělující i zde chodbu od místností a nepatrné, silně devastované pozůstatky obvodové zdi na straně nádvoří. Protože se jedná o část silně postiženou výkopovými pracemi při výstavbě inženýrských sítí, chodníku, koncertního kruhového podia a výsadbě dřevin, lze očekávat, že se tuto část budovy asi ani nepodaří dokumentovat podrobněji.

Vyhledávací práce byly zatím ukončeny a získané poznatky budou dále vyhodnocovány. Zdá se, že dosavadní výsledky při vyhledávání zámecké studny stále více dávají

za pravdu těm, kteří ji situují na pravou stranu hlavního vstupu do zámku, tj. do prostoru stávajícího kruhového divadelního podia. To by mělo být v souvislosti s úpravou parku - dle nového návrhu pana architekta Richtára v příštím roce odstraněno, jak uvedla paní starostka při prohlížení nálezů a následné diskusi s „nadšenci“, a tak si budeme muset společně počkat, zda se tento předpoklad potvrdí.

Zbývá otázka, co s odkrytými pozůstatky zdiva zámecké budovy. Myslíme si, že by jako připomínka historie obce mohly zůstat alespoň některé nalezené části odkryty, a ty, které dokumentují tvar a velikost objektu zámku, znázorněny krátkými kamennými imitacemi zdiva (pásky) v úrovni terénu.

Prostřednictvím tohoto článku bychom se rádi obrátili na všechny „dobroslavické srdcaře“ s prosbou o pomoc při dohledávání jakýchkoli historických fotografií, dokumentů apod., které by nám pomohly objasnit přesnou polohu studny a zámku jako takového. Samozřejmě že uvítáme i další informace týkající se historie obce .

Za realizační tým Karel Struhala
kontakt: karel.struhala@seznam.cz

Korunku Cholínské madony vytvořil dobroslavický rodák

Cholinská madona patří mezi nejvýznamnější památky Olomouckého kraje. Byla vyřezána počátkem 15. století a je 130 centimetrů vysoká. Bývá označována také za patronku Hané. V roce 1996 však byla ukradena z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Cholině. Po deseti letech byla Interpolem nalezena ve Vídni a o 3 roky později se vrátila zpět na Hanou, ovšem s poškozeným lakem a bez korunek.

Nyní se památka dočkala nových šperků. Autoři na nich pracovali celé čtyři roky. Hlavním autorem a šperkařem byl **Jan Michalisko, rodák z Dobroslavic**. Výsledné korunce předcházely papírové i kovové modely korun z celého světa, a to jak historické, tak současné. Kameny, které korunu zdobí, vyrobil Jiří Zikmund, spoluautor kopie svatováclavské koruny.

Irena Štátná

Komise životního prostředí

... balit či nebalit? ... a do čeho vůbec?

V oblasti životního prostředí se stále více a častěji diskutuje téma obalů, zejména těch jednorázových, resp. téma všech jednorázových věcí a pomůcek. Už několik let je žhavé téma igelitek, které použijeme jen pro transport nákupu domů,.. Na mušce kritiků jsou ale dnes také jednorázové nádoby na akcích, plastová brčka, často násobné obaly potravin (mega balení, jež obsahují menší pytlíčky apod.), resp. obaly jako takové.

... A to je dobře ...

Protože legislativa na stav životního prostředí začíná reagovat ve všech směrech, jsou již zaběhlá (anebo se rozvíjejí) opatření, která např. omezují nebo přímo zakazují používání některých jednorázových obalů a nádobí na akcích, při stánkovém prodeji či při prodeji do ruky. Začíná se více a více používat nádoby z bioplastu, papíru a nádobí z cukrové třtiny. Plastové příbory nahrazují tenké dřevěné či bambusové. Drink na festivalu dostanete už většinou do zálohovaného kelímku z tvrdého plastu (pivo, limo, víno) a do samotného drinku už i papírové brčko namísto plastového.

... vše má své „ale“ ... aneb zajímavá fakta:

- Papírové nádoby a obaly jsou vhodné a ekologické vlastně jen v případech jednorázového použití (papírové tácky, krabice na zákusky atd.). Nedají se však využít na všechny druhy jídel. Jako eko-materiál nelze vnímat povoskovaný papír, jako např. kelímek na nápoje.
- Plastové nádoby a obaly (z běžných plastů) Jejich používání je často uživatelsky nejpřívětivější a určitě nejčastější. Dopad na životní prostředí je však dosti negativní. Při jejich výrobě jsou spotřebovávány neobnovitelné zdroje (ropa) a možnosti jejich recyklace (zpracování a opětovného použití) jsou omezené. Plasty zpravidla velmi dobře hoří, a tak často končí v domácích kamnech či na ohních. Spalováním se uvolňuje do

ovzduší množství jedovatých látek. Spalovny odpadů vzniklé látky částečně zachytí, ale nikdy všechny. Plasty tedy jako ekologicky šetrný materiál rozhodně doporučit nelze. Recyklace plastů je v ČR dosud velmi omezená. Smysluplná recyklace plastů vyžaduje striktní vytřídění na jednotlivé druhy plastů, což je technologický problém. Kvalita vzniklého recyklátu je navíc podřadná, rozhodně se nevrátí do oběhu např. jako obal potravin.

- Nádoby a obaly z bioplastů Vyrábí se z kukuřičného škrobu a kyseliny polymléčné. Přestože se tváří šetrně a rozložitelně, jsou ještě problematictější, než plasty běžné. Ministerstvo životního prostředí vyzývá firmy, aby jednorázové plasty v případě jednorázového nádobí nenahrazovali bioplasty a do dvou let tyto plánuje zakázat. Pokud se bioplastové nádoby zamění se vzhledově podobným běžným plastem a skončí ve žlutém kontejneru, znehodnocují recyklační proces. Při volném rozkladu se zase buď vůbec nerozkládají, nebo se jen rozpadají na mikroplasty. I jejich biodegradace v kompostárnách je problematická, protože je nutno přidávat velké množství ostatní hmoty a živin. Jejich výroba je dražší, neméně ekologická, a jediný správný způsob jak se jich zbavit je spalení. Ve spalovně se nechovají lépe než plasty obyčejné, přičemž ne všude jde odpad do spaloven.
- Nádoby a obaly z cukrové třtiny Vyrábí se z odpadu při zpracování cukrové třtiny. Nádoby je sice kompostovatelné, ale této jejich kvality se často nevyužívá, jelikož končí ve směsném odpadu. Dobré je také zvážit jejich tzv. uhlíkovou stopu.
- Celofán je tenká průhledná fólie, vyráběná z chemicky regenerované celulózy. Jeho výroba je technologicky náročná a vyžaduje použití značného množství chemických látek. Celofán je ale zdravotně nezávadný a na rozdíl od jiných plastů se (za působení půdních mikroorganismů) biologicky plně degraduje. Jeho hlavní použití je balení potravin. Je to jeden z nejstarších průhledných obalových materiálů. Pravý celofán se dnes vrací kvůli ekologickému povědomí na trh. Správná likvidace celofánu, pro který tedy už není další využití, je v kvalitně provozovaném kompostu.

Existuje řada dalších obalových materiálů, jako PET láhve, hliníkové obaly, nápojové kartony, nápojové sklo apod. Psát by se dalo dlouze.

Pokračování na další straně...

... co tedy s tím?

Obecně je lepší vzniku odpadu předcházet, třeba i použitím nádobí, které se využívá opakovaně. Například zálohované nerezové misky či talíře mohou na stáncích festivalů dobře fungovat, když je k dispozici způsob jak je řádně umýt. Při cestování a na festivalech je dobré si vzít základní vybavení vlastní – nádobu na nápoj, uzavíratelnou krabičku na jídlo a příbor. Nemá však smysl v rámci produkce méně odpadu vyhodit plastové krabičky a nakoupit nové z udržitelnějších materiálů. Důležité je využít co nejvíc to, co už člověk vlastní.

Platné právní předpisy prodej do vlastních nádob nezakazují a rozhodnutí, zda ho umožní, je na provozovateli potravinářského podniku (některé podniky mají často obavu z hygieny a možných pozdějších reklamací). Ministerstvo zdravotnictví vlastní krabičky podporuje, pokud jsou postupy nastaveny tak, že nedojde ke kontaminaci ostatních prodáváných potravin a jsou splněny legislativní požadavky na nezávadnost.

Stále populárnější jsou také tzv. bezobalové prodejny, které nabízejí prodej potravin na váhu do vlastních nádob. Seženete tu základní potraviny suché (mouky, luštěniny, koření, suché plody apod.), ale také oleje, octy, sirupy a stále častěji i kosmetiku (prací prášky a gely, čisticí prostředky a základní kosmetiku jako šampóny, mýdla a gely).

Jak se pere s nadbytkem obalů naše rodina:

- V kabelce či batohu máme vždy bavlněnou tašku a mikrotenový sáček, vlastní sáčky na pečivo nosíme i do obchodů.
- Když už jdu na oběd (na tzv. menu) – vždy si s sebou беру svou krabičku na svačinu. Když nedojím a mám o zbytek jídla zájem, nechám si je zabalit do svého, nikoliv do toho polystyrenového „termoboxu“, kterých jsou plné popelnice a protože jsou většinou mastné, špatně se recyklují.
- Když vezeme děti na kroužek autem (nejde-li jinak), pravidelně bereme s sebou prázdné obaly (5-ti litrové sklenice, skleněné láhve na olej, bavlněné pytlíky, zavařovačky s víčkem apod.) a čas kroužku využijeme nákupem v bezobalovém obchodě. V tom našem oblíbeném mají na váhu i zdravé mlsky pro děti.
- Na vánoce jsme dostali jako dar od přátel brčka kovová, včetně mikroštetku na čištění. Jsou trochu většího průměru, aby se daly dobře čistit. Z takových dáreků mám radost

PS: Tak hezké balení, přátelé

Ing. arch. Zuzana Sýkorová

Zdroje a zajímavé odkazy:

enviweb.cz, mzp.cz, veronica.cz

Kulturní a společenské dění

Mladí hasiči z Dobroslavic

V jarní části Hlučínské ligy mládeže se mladým hasičům z Dobroslavic skvěle dařilo a na posledních třech závodech se umístili na předních místech. Obzvláště se povedl předposlední závod, který se konal v Ludgerovicích, kde obě družstva mladších i starších žáků skončila na 1. místě.

V konečném hodnocení ligy skončili mladší žáci na 2. místě a starší žáci na 3. místě a postoupili na okresní soutěž O pohár starosty OSH Opava. Tato soutěž se konala 22.6.2019 v Kyjovicích a naši žáci nás výborně reprezentovali. Mladší sice ve velké konkurenci skončili až na 12. místě, ale starší žáci se umístili na 1. místě a postoupili na krajskou soutěž O pohár starosty KSH MSK. Soutěž O pohár starosty KSH MSK se konala 31.8.2019 ve Velkých Hořticích a v konkurenci celého kraje se starší žáci umístili na krásném 12. místě. Oběma družstvům moc děkujeme za vzornou účast na těchto soutěžích a skvělou reprezentaci naší obce.

Mladí hasiči provádějí během roku sběr starého papíru a tímto žádáme všechny občany, kteří nám starý papír dávají, aby do sběru dávali jen papír, který se ke sběru hodí, jako jsou například staré noviny, letáky apod. Děkujeme.

Jan Durlák, místostarosta SDH Dobroslavice
Ivana Bekárková, člen SDH Dobroslavice

Kuželky

Během prázdnin proběhla na kuželně úprava automatických stavěčů na nový typ kuželek. Musely se demontovat, vysoustružit na větší průměr a následná montáž, výměna šňůr. Díky sponzorskému daru jsme kuželnu dovybavili žaluziemi, proběhla výměna zastaralých zářivek za nové úsporné LED zářivky, proběhla montáž radiátoru v zadní části kuželny, kde jsou umístěny řídicí jednotky pro automatické stavěče kuželek, kvůli tvořící se plísni, ošetřeny dřevěné bočnice drah Červostopem. Na konci měsíce srpna proběhla kolaudace drah.

Letošní sezóna nám začala o 1-2 týdny dříve oproti minulým rokům, ale to nás nezaskočilo.

Martin Třečák

Přehled jednotlivých zápasů

07.09.19	so	09:00	TJ VOKD Poruba "B" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
14.09.19	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Spartak Bílovec "A"
22.09.19	ne	09:00	Kuželky Horní Benešov - TJ Sokol Dobroslavice "A"
28.09.19	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Unie Hlubina "B"
12.10.19	so	14:00	TJ Unie Hlubina "D" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
02.11.19	so	10:00	TJ Sokol Bohumín "C" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
09.11.19	so	10:00	TJ Horní Benešov "D" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
16.11.19	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Sokol Sedlnice "B"
23.11.19	so	09:00	TJ Nový Jičín "A" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
30.11.19	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - KK Lipník nad Bečvou "A"
18.01.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ VOKD Poruba "B"
01.02.20	so	09:00	TJ Spartak Bílovec "A" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
08.02.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - Kuželky Horní Benešov
15.02.20	so	09:00	TJ Unie Hlubina "B" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
22.02.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Unie Hlubina "D"
07.03.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Sokol Bohumín "C"
14.03.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Horní Benešov "D"
21.03.20	so	09:00	TJ Sokol Sedlnice "B" - TJ Sokol Dobroslavice "A"
28.03.20	so	09:00	TJ Sokol Dobroslavice "A" - TJ Nový Jičín "A"
04.04.20	so	09:00	KK Lipník nad Bečvou "A" - TJ Sokol Dobroslavice "A"

Milí příznivci sportu,

Stále probíhá 24.ročník Vesnických sportovních her, ve kterých Dobroslavice zatím absolvovaly všechny disciplíny. Jako staronoví účastníci se v soutěži, kde závodí velké obce, jako jsou Klimkovice nebo Polanka nad Odrou, držíme na 11. místě. Touto cestou bych ráda poděkovala všem, kteří se měli chuť zapojit a obětovali svůj čas k reprezentaci obce.

1.6. se v hale v Polance nad Odrou konala soutěž ve volejbale. Dobroslavice reprezentovali Viktorie Cahlíková, Petr Knittel, Petr Pěknica, Jan Jaskula, Daniel Kašpar a Martin Struhala. Družstvo se v tomto složení setkalo poprvé a vybojovalo jeden cenný bod do tabulky.

Další soutěž družstev proběhla 15.6. v Dolní Lhotě a závodilo se v nohejbale. Tým ve složení Jakub Klekner, Mírek Knopp, Tomáš Krejčí,

Rostá Maceček, Tomáš Boček a Patrik Vjačka získali krásné 3 body.

Po prázdninové odmlce se navázalo 14.9. ve Velké Polomi disciplínou lukostřelba. Obtížnost soutěže byla poměrně vysoká, střelelo se na figuríny zvěře rozmístěné v lese. Celkově jsme na 11. místě získali do celkové tabulky 2 body. Za Dobroslavice vystřelil Jan Tvarůžka 104 body, Michal Jenčo 89 bodů, Jan Sýkora 66 bodů a Barbora Osmančíková 5 bodů.

Před námi je ještě závod v cyklistice – 21km okruh cross country, který proběhne souběžně se tradičním závodem Plesenská stezka. Startuje se 5.10. v 10:00 v Plesné. **Stále hledáme sportovce, kteří budou obec reprezentovat.** Můžete také fandit, závod povede kolem Dobroslavic.

19.10. nás čeká disciplína střelba ze vzduchovky, závodí se ve Zbyslavicích. Závěr celého ročníku zajistí sálová kopaná 23.11. v Polance nad Odrou.

Ještě jednou moc děkuji všem co se do soutěžení zapojili a co se nebáli postavit se výzvě. Rada bych zdůraznila, že mnohdy soutěžíme se sportovci, kteří se sportu věnují profesionálně.

za sportovní komisi Pavlína Pěkníková

Kroužek malých turistů zahajuje šestou sezónu

Minulý školní rok navštěvovalo Kroužek malých turistů osmnáct dětí z Dobroslavic, Děhylova a Vřesiny u Hlučína. Další sezónu jsme zahájili 11. září, setkáváme se každou středu od 17. do 19. hodiny.

Naší snahou je dopřát dětem přirozený pohyb a ukázat jim zajímavosti z historie místa, ve kterém žijí. K tomu si společně čteme i kreslíme. Snažíme se trávit co nejvíce času v lesích a loukách v blízkém okolí Dobroslavic. Usilujeme hlavně o to, aby se děti spolu dokázaly domluvit, respektovaly se a příjemně si užily volný čas ve skupině vrstevníků i kamarádů.

Nedávno byl náš koncept představen na setkání komunitních lídrů z východní a střední Evropy, které proběhlo v Maďarsku, a získal řadu kladných ocenění.

Irena a Milan Štastní

Hurá do školy!

Po letních prázdninách děti nastoupily zpět mezi své spolužáky, kde je čekají nejen školní povinnosti, ale také spousta zajímavých zážitků. 2. září jsme přivítali v nově zrekonstruované budově

v Děhylově 8 nových prvňáčků. Ty jako každoročně přivítala paní učitelka Kateřina Vlčková, která je provede jejich prvním rokem. V letošním školním roce 2019/2020 má naše škola 62 žáků ve čtyřech třídách (spojený 3. a 4. ročník).

Co nás čeká? Jsou akce, které děláme pravidelně a děti se na ně těší – prvňáci se mohou rodičům pochlubit svými čtenářskými schopnostmi na Prvním čtení, s druháky jdeme před Vánoci „přilepšit“ zvířátkům do krmelce, třetíci se nemohou dočkat, až stráví noc s paní učitelkou ve škole, čtvrtá třída má bojový úkol získat průkaz cyklisty a pátáci organizují pro své mladší spolužáky Halloween, Mikuláše a mají právo prodávat na adventním trhu.

Každoročně absolvujeme plavecký výcvik, vloni jsme poprvé začali jezdit do Bohumína, kde se to dětem moc líbilo. Díky finanční podpoře Evropských fondů jsme pořídili žákům notebooky a i v tomto roce pořídíme další novou techniku do výuky. Plánujeme opět otevřít čtenářský klub, ve ŠD klub zábavné logiky a deskových her a nově také badatelský klub. Také nás čekají zajímavé projektové dny, jak ve škole, tak mimo ni. Je toho opravdu mnoho, a kdybych tady měla uvádět všechno, co se ve škole děje, tak mi nestačí místo. Vše je zveřejněno na našich webových stránkách, můžete si prohlédnout celou roční fotogalerii, i galerii z minulých let.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat rodičům, kteří pomáhali při stěhování školy - manželům Lapčíkovým, panu Trinhovi, panu Konštickému, panu Kolkovi a panu Osmančíkovi za zajištění přepravy. Bylo to náročné, ale s vaší pomocí jsme to zvládli!

Simona Kovaříková, ředitelka školy

Vlastníci dobroslavického panství

šlechtický italský rod GIANNINI (1714-1860)

Jak jistě všichni víte, náš znak obce vychází z erbu významného italského rodu Giannini, vyženěných vlastníků dobroslavického panství do r. 1860, kde zlatá koruna označuje obec jako sídlo panství a tři šesticípé zlaté hvězdy jsou symbolem - zdraví - štěstí - nového života a dobrých skutků. Méně se však již ví o samotných členech tohoto rodu, markýzů Giannini, který byl původně usazený v 1000 km vzdálených italských vévodstvích Modena a Mantova (jižně od Verony, místa Shakespeareových milenců Romea a Julie). Jedna z větví rodu přesídlila v 18. století do Slezska, kde vlastnili panství Dobroslavice (bývalý okres Bílovec) a Hlučín. Hrabě Karel Antonín byl 1. 3. 1708 povýšen do stavu říšských hrabat, titul mu byl potvrzen 1712 císařem Karlem VI. Inkolát v Království českém (příslušnost mezi plnoprávné domácí šlechtické rody) obdržel C. A. říšský hrabě Giannini 5. 10. 1714. Zastával významnou funkci tajného rady vévody z Modeny a jeho vyslance u vídeňského dvora. Většinu života prožil v Bratislavě. Zemřel v S. Martino Gusnago 23. 7. 1742 v paláci Secco-Pastore. Jeho poslední manželka Frederica lankraběnka von Hessen Darmstadt jej přežila o 46 let (* 1704, † 20.11.1788).

Hrabě Giannini měl z pěti manželství celkem 13 dětí. S třetí manželkou Marií Eleonorou Vrbnovou, vévodkyní Šlesvicko – Holštýnskou (*1689, † 1714) měl dceru Marii Magdalenu později provdanou za hraběte Pražmu z Bílkova a syna Mons. Dr. Františka Řehoře hraběte Giannini, markýze z Carpineta (* 9. 3. 1693 Modena, † 24. 1. 1758 Olomouc). Tento

byl olomoucký a vratslavský kanovník, probošt u sv. Mořice v Olomouci a významný představitel učeného katolického osvícenství na Moravě. Proslul svými nadprůměrnými jazykovými znalostmi, vybudoval knihovnu o 6600 svazcích a byl aktivním členem první učené společnosti v rakouských zemích, olomoucké Societatis incognitorum. Jako kanovník dal v roce 1752 přestavět zchátralou tvrz ve Velkém Týnci na zámek a v roce 1755 nechal postavit v zahradě nad silnicí do Grygova prostý letohrádek, který se na rozdíl od zámku zachoval v původní podobě.

Karel Antonín hrabě Giannini zdědil v r. 1714 po své třetí manželce panství Dobroslavice, (Plesná, Děhylov, Pustkovec), která jí patřila po jejím prvním manželovi

Ferdinandovi Oktaviánovi Bruntálském z Vrbna. V roce 1727 Giannini přikoupil ještě panství Hlučín, které ale nechal v r. 1736 připsat svému staršímu synovi, olomouckému kanovníkovi Františku Řehořovi hraběti Gianninimu.

Čtvrtá manželka hraběte Karla Antonína Marie Antonie baronka von Russenstein († 1724) majitelka panství Hopfenbach přivedla na svět 15.7.1719 ve Vídni Arnošta Bedřicha Alexandra hraběte Giannini markýze z Carpeneta Suavio, který se proslavil v rakouské armádě. Alexander Giannini sloužil zprvu v pěším pluku „Marquis Anton Otto Botta d'Adorno“ č. 12, ve kterém dosáhl hodnosti podplukovníka. Na samém počátku „Sedmileté války“ (1756 - 1763) 26. září 1756 po velmi krvavé potyčce s Prusy u Náchoda padl na krátkou dobu do nepřátelského zajetí. V dubnu 1757 byl přijat k inženýrskému sboru, kde rychle dosáhl povýšení na plukovníka. Během obležení Olomouce vojsky pruského krále Friedricha II., který si chtěl jeho dobytím otevřít cestu k rozhodujícímu úderu na Vídeň a po pádu olomoucké pevnosti měl v úmyslu vstoupit do Čech a zmocnit se i Prahy, se Alexander (Ernst Friedrich Alexander), hrabě Giannini velkou měrou zasloužil o uhájení Olomouce.

(za hluboké bezměsíčné noci 17. 5. 1758 pronikl z obležení v doprovodu 2 inženýrů a 15 puškařů do týlu nepřítele a svým pozorováním poskytli vrchnímu veliteli maršálu L. Daunovi neocenitelné informace). Svými válečnými zkušenostmi a neutuchající pílí získal hrabě Giannini u generality a hlavně u polního maršála Laudona značnou důvěru. Ve válečných letech 1759 – 1762 mu proto byla svěřena velmi důležitá funkce generálního ubytovatele (General-Quartiermeister) v Laudonově sboru a 12. února 1760 byl povýšen na generálmajora.

Polní zbrojmistr Laudon se rozhodl k důraznému útoku na komplex svídnické pevnosti.

(Pevnost Silberberg, zvaná slezský Gibraltar na severních svazích Sudet střežila Stříbrnohorský průsmyk při hranicích Slezska a Čech a měla strategický úkol bránit jihovýchodní (slezské) državy pruského království, které nakonec získal pruský král Fridrich II. ve válkách s císařovnou Marií Terezií.)

Pokračování na další straně...

Generálmajor Giannini po důkladné obhlídce terénu vypracoval detailní pokyny pro zdařilý útok. Podle jeho plánu byly zorganizovány čtyři úderné oddíly složené z granátníků a dragounů, kterým bylo na podporu přiděleno několik houfnic a šestiliberních děl. Do každého úderného oddílu bylo zařazeno několik desítek zákopníků, zedníků a pomahačů s žebříky a bořícím náradím. Útok byl stanoven na 1. říjen 1761 třetí hodinu ranní. Večer již byla pevnost v rukou generála Laudona (Ernst Gideon svobodný pán von Laudon). V srpnu 1762 chtěli Prusové dobýt Svidnici zpět. Jedné útočné formaci velel sám pruský král Friedrich II. Obránci se chtěli pod hustou palbou prokopat k nepříteli a Giannini si vysloužil hrdou přezdívku „První minér Marie Terezie“. 9. října 1762 však byla vyhlášena kapitulaci svídnické pevnosti. Friedrich II. hrdinný odpor obránců vysoce hodnotil, posádce povolil vypochoďovat z pevnosti pod prapory a za zvuků plukovní hudby. Při obědě který nechal král připravit pro zajaté důstojníky prohlásil: „Pro všechny, kteří mají za úkol chránit obležené pevnosti jste dali krásný příklad. Váš hrdinný odpor mne stál 8.000 mužů“. Alexander Giannini byl ze zajetí propuštěn až po podepsání míru v Hubertusburgu v únoru 1763. Jeho zásluhy ocenila královna Marie Terezie však již dříve: 21. října 1762 obdržel Velkokříž řádu Marie Terezie a 30. října byl povýšen na c. a k. polního podmaršála. Po válce byl jmenován ředitelem Vojenské akademie.

(Vojenský řád Marie Terezie byl rakouský nejvyšší vojenský řád založený císařovnou Marií Terezií 18. června 1757 na paměť a oslavu vítězství nad pruskou armádou Fridricha II. v bitvě u Kolína. Byl udělován důstojníkům císařské armády bez ohledu na hodnost, společenské postavení, národnost a náboženské vyznání. Uděloval se za zcela mimořádnou osobní statečnost při boji s nepřitelem a za službu své vlasti. Řád byl výlučně udělován za hrdinské činy, ve výjimečných případech z dynastických důvodů.)

Hrabě Alexander Giannini markýz Carpeneto byl od 26. dubna 1744 ženat s Leopoldinou baronkou von Poppen-Odersch z bíloveckého panství a jejich manželství trvalo 22 let, než se v r. 1766 rozvedli. Leopoldina zemřela 6. 1. 1773 na svém drslavském zámku. (Dzierzyslaw okr. Glubczyce, poblíž města Kietrz za Třebomí/PL

Ernst Friedrich se znovu neoženil. Říšský hrabě Ernst Friedrich Alexander Giannini zemřel po dlouhé těžké nemoci ve Vídni 7. 3. 1775. Ve své závěti odkázal panství Dobroslavice a dvůr v Plesné včetně obrazů, šperků, knih, koní i řádu, který obdržel od Marie Terezie svému strýci plukovníkovi Josefu hraběti Wengerskému. Další části majetku získali sestry jeho bývalé manželky, Maria Johanna baronka von Poppen provdaná hraběnka Gessler a Marie Gabriela Antonia Walburga baronka von Poppen provdaná Skrbenská z Hříště.

3. Ernst Friedrich Alexander, Graf von Giannini, Swabiz und San Martino di Eugnago im Mantuanischen, Kais. Königl. weiff. geheimer Rath, General-Feldmarschall- Lieutenant, Groß-Ordre des Marien-Theresienordens, Erbherr auf Dobroslawitz, starb den 7. März zu Wien. Er war ein Sohn des Nobensischen geheimen Raths und Befandten zu Wien, Carl Ketten, Grafen von Giannini, der 1742 gestorben, und 1708 in den Reichsgrafenstand erhoben worden, und dessen vierter Gemahlin, Marie Antonie, Freyin von Kuffenstein, welche ihn 1719 den 15. Julius gebohren. Er trat in Kais. Kriegsdienste, und war Titular-Oberlieutenant, als der letzte Krieg 1756 anging. In dem Schirmkriege bey Scallig, ward er 1756 durch die

Z těchto válečných dob, kdy majitelem dobroslavického panství byl hrabě Alexander Giannini se dochovalo až do dnešních dnů zvolání či kletba HIMMELLAUDON! (německy Himmel Laudon, tj. Nebesa, Laudon!), kterou údajně volali vyděšení Prusové.

Oblíbenec císařovny Marie Terezie (*13. 5. 1717 Vídeň, † 29. 11. 1780, Vídeň), generál Laudon (*13. 2. 1717 Tootzen, †14. 7. 1790 Nový Jičín) se proslavil ve válkách s Pruskem a svým tažením na Balkán proti Osmanské říši, které ho zařadilo

mezi slavné turkobijce.

Od roku 1789 až do své smrti byl vojenským guvernérem v Habsburském Srbsku.)

Připomeňme si i tuto tématickou, zlidovělou táborovou písničku:

Generál Laudon jede skrz vesnici,

generál Laudon jede skrz ves.

Jede skrz vesnici, má novou čepici

generál Laudon jede skrz ves.

Stůj ! Kdo tam ? Patrola ! Jaká ? Vojenská !

Kdo ji vede ? Ženská ! Jaká ? Píhatá ! (Žrzavá ?.)

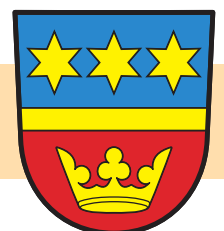
Ref. :

Píhatou, píhatou, tu já mám nejradši

píhatou, píhatou, tu já mám rád.

Já ji pomiluju, ona zase mne, mne, mne,

zpracoval Jaromír Holuša

Druhý ročník Univerzity třetího věku v Dobroslavicích

Školáci ochotně i neochotně zahájili svůj školní rok a my, dříve narození, se také opět chystáme do "lavic". První ročník jsme úspěšně zakončili předáním absolventských listů z rukou paní starostky a malým posezením u občerstvení. Zhodnotili jsme také všechny konané přednášky i akce a ve všeobecně dobré náladě načrtli plán dalšího ročníku. Bude nás opět kolem třiceti, a pokud ještě někteří občané po šedesátce mají zájem, mohou se přihlásit u paní Šárky Kolkové na čísle 602548442. Budeme se opět scházet v pátek kolem 17 hodin v kulturním domě.

V letošním roce máme v plánu následující témata: zdraví a nemoci, právo a my, finanční gramotnost, literatura, filozofie a náboženství, Mexiko očima Česky, význačné osobnosti a stavby Ostravy, historie známá i neznámá, hudba a jedno téma necháváme utajeno ve formě překvapení.

V naší neobvyklé třídě jsme opravdu spokojeni, protože

výuka sice probíhá, ale nikdo nezkouší a písemky se také nepíší! O to více se snažíme vědomosti vstřebat a všichni přednášející si libovali, jak jsou "žáci" pozorní a ukáznění!

Za všechny spolužáky mohu říci, že je nám spolu dobře a že se moc těšíme na další přednášky. V pozdějším věku je málo věcí, které vskutku oceníme. Jednou z nich, jak se zdá, je i naše setkávání a zároveň vzdělávání. Přeji všem spolužákům hodně zdraví, elánu, naděje a snahy být ochotný přijímat svět minulý i současný.

Slavnostní otevření 2. ročníku U3V se bude konat 18. října 2019 v 17 hodin v kulturním domě.

Na shledání se těší
Šárka Kolková

Informace pro občany

Obecní úřad Dobroslavice

Slezská 260/3A Dobroslavice, 747 94
okres Opava, kraj Moravskoslezský

e-mail: urad@dobroslavice.cz

web: www.dobroslavice.cz

IČ : 00849731

DIČ CZ00849731

Úřední hodiny :

Pondělí: 8:00 – 12:00, 14:00 – 17:00

Středa: 8:00 – 12:00, 14:00 – 17:00

starostka obce

PhDr. Hana Bližňáková
tel.: 596 753 496

účetní obce, ověřování listin a podpisů, správní řízení, CzechPoint

Jana Sobčáková
tel.: 596 753 496

podatelna, pokladna, evidence obyvatel, informace

Jarmila Holušová
tel.: 596 753 496

Otevírací doba

TEMPO Dobroslavice

pondělí 6:30 – 10:30
13:30 – 16:30

úterý 6:30 – 12:00

středa 6:30 – 10:30
13:30 – 16:30

čtvrtek 6:30 – 12:00

pátek 6:30 – 10:30
13:30 – 16:30

sobota 7:00 – 11:00

Pokaždé je to jiné, ale vždy DOMA

„Naše péče zde netrvala ani měsíce ani týdny ani dny. Naše návštěva by se dala počítat na minuty, a přesto věřím, že splnila to, co v tu chvíli splnit měla.“

Umíral otec rodiny, a to právě v okamžiku, kdy jsme s lékařkou přijely... Vše, co se odehrálo do té chvíle, zvládla rodina svými silami. Bylo to pro ně velmi náročné, neboť stav nemocného se zhoršoval doslova ze dne na den. Nyní byla situace docela jiná, pacient byl úplně klidný a pomalu končící svůj život. Nebyla potřeba žádných léků... Naše pozornost byla tedy plně věnována pečující, milující a velmi vnímavé rodině. Lékařka trpělivě odpovídala na všechny jejich otázky. To hlavní, co pro ně bylo v tu chvíli důležité, bylo ujistění, že udělali pro svého blízkého vše, co mohli, že to udělali správně a v dostatečné míře. Já pevně věřím, že se jim tohoto ujistění z úst paní doktorky dostalo. Nemocný zemřel ještě během naší návštěvy, v blízkosti rodiny.“

Po pár dnech přišel krásný e-mail, poděkování za klid, který jsme do rodiny vnesly, i za to ujistění, že vše dokázali zvládnout až do konce. Děkujeme.

Jsme Mobilní hospic Ondrášek a doprovázíme nevléčitelně nemocné dospělé i děti v poslední fázi jejich nemoci. Bezplatně pečujeme o pacienty i jejich rodiny tak, aby umírající mohl zůstat doma mezi svými blízkými až do konce. Každý den vyjíždí naši lékaři a zdravotní sestry k pacientům domů. Pomocnou ruku podávají také sociální

pracovnice,
psychologové
i duchovní.
Pro naše
pacienty
jsme
k dispozici
24 hodin
denně.

Působíme
v Ostravě a
okolí do 30 km pro dospělé a v celém Moravskoslezském kraji pro děti. Provozujeme ambulanci paliativní medicíny, dětský denní hospicový stacionář a odbornou knihovnu.

Nebojte se nás v případě potřeby kontaktovat:

Mobilní hospic Ondrášek, o.p.s., Gurtějova 459/11,
700 30 Ostrava-Zábřeh. Tel.: 727 805 329, 603 566 336.
Více informací naleznete také na www.mhondrasek.cz.

Od 7. do 13. října proběhne 3. ročník kampaně „DOMA. Týden pro mobilní hospice“, do

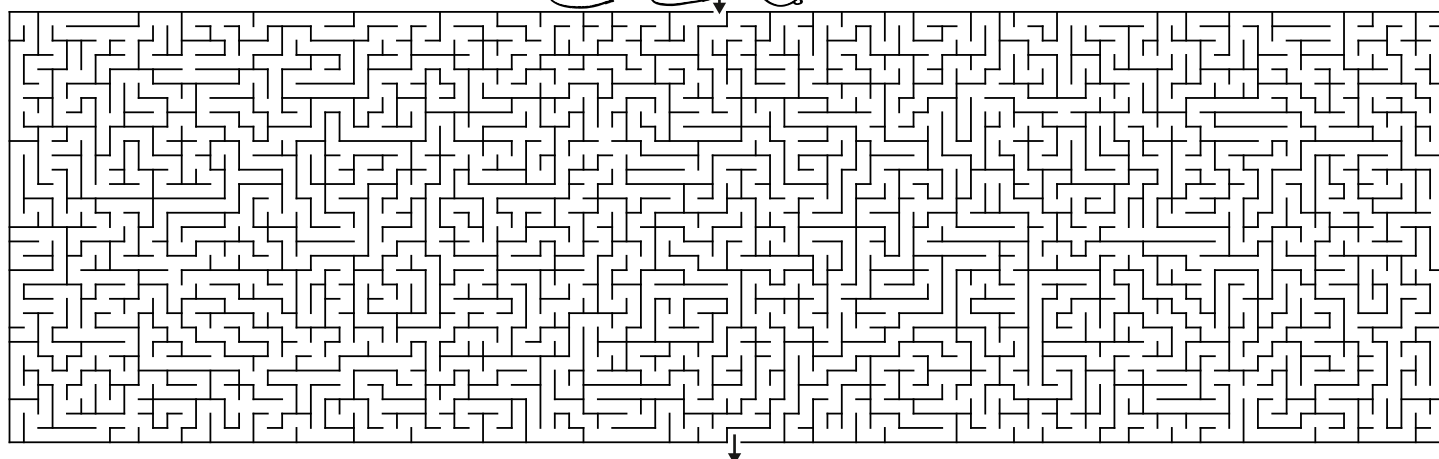
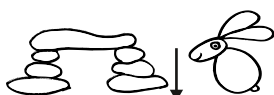
kterého se letos zapojí 21 mobilních hospiců po celé ČR. Začíná opět Papučovým dnem.

Přijďte se k nám. Více informací se dozvíte na www.darujpapuce.cz, www.umiratdoma.cz a

www.papucovyden.cz.

Bc. Ivana Bereková, vrchní sestra MHO
a Ing. Jana Pastrňáková, fundraiser MHO

Bludiště nejen pro děti

Inzerce v Dobroslavickém občasníku lze podávat prostřednictvím obecního úřadu Dobroslavice. Příjem z inzerce je příjmem rozpočtu obce. Zadávat lze jak soukromou, tak firemní inzerce.

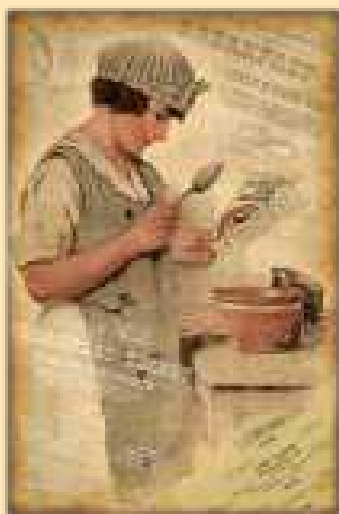
Recept babičky Růženky

Celozrné muffiny

- 150g špaldové mouky celozrné (pšeničné celozrné)
- 150g ovesné vločky - pomleté
- 120g - 150g třtinový cukr (cukr krupice)
- 100 ml - zakysaný výrobek (jogurt, zakys. smetana, kyška, kefír)
- 100ml - olej slunečnicový
- 1 lžice kakaa
- 6 lžíc nasekaných nebo mletých ořechů (vlašské, lískové, burské)
- 2ks vajec

- 1 hrnek strouhaných jablek
- 2 lžičky prášku do pečiva
- 70g tmavé čokolády nakrájena na kousky - nemusí být

Vyšleháme olej, vejce, kakao, cukr, zakysaný výrobek. Do mouky zamícháme pečivový prášek a se zbylými ingrediencemi přidáme do vyšlehané směsi. Rozdělíme do 12 vymazaných a vysypaných muffinových formiček nebo do nich vložíme papírové košíčky. Vkládáme do trouby vyhřáté na 175-180°C 25-30 min. Propečení kontrolujeme špejlí.

Zapisovala si vaše maminka či babička recepty?

Předává se u vás v rodině po generace tradiční recepty?

Podělte se o ně s námi!

V rámci projektu **Kulinární dědictví českých zemí: paměť, prezentace a edukace** podporovaného Ministerstvem kultury České republiky se **Slezská univerzita v Opavě** zaměřuje na výzkum a dokumentaci regionálního a lokálního kulinárního dědictví.

Velice oceníme, pokud se s námi podělíte o **recepty**, které se ve vaší rodině předávají po generace, či jakékoliv zápisky popisující jídla sváteční či všední.

Recepty, receptáře a zápisky nám prosím zašlete mailem či poštou. Uveďte také co možná nejvíce podrobností o receptu, kuchařce či receptáři, z jakého období a místa/regionu pochází.

Nezapomeňte uvést svůj kontakt (adresu, mail), abychom se na vás mohli obrátit s případnými dotazy. Se zajímavými materiály, ručně psanými kuchařkami či receptáři nás můžete navštívit osobně každou středu od 9 do 16 hodin na Ústavu lázeňství gastronomie a turismu, Hradecká 17, Opava (1. patro).

Nehledáme moderní experiment, ale tradiční česká, moravská či slezská jídla, a to i ta nejobyčejnější! Pomozte nám zachránit recepty tradičních pokrmů.

Děkujeme.

jana.stuchlikova@fpf.slu.cz, <http://kulturni-dejiny.slu.cz/>

Slezská univerzita v Opavě

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

Ústav lázeňství gastronomie a turismu

Hradecká 17, 746 01 Opava

Bioodpad

Pokud máte zájem o odvoz bioodpadu celoročně, kontaktujte do konce září obecní úřad, p. referentka Vám podá podrobnější informace.

Blahopřání

Hodně zdraví a životní pohody přejeme jubilantům, kteří oslavili své narozeniny.

Červenec

Bučková Věra

Chylová Zdeňka

Metelková Marcela

Srpen

Košář Jan

Cachel Hubert

Schon Ludovít

Září

Konšacká Jana

Klapuch Ludvík

